

[Krag.]

dem, der lader Arbejdet udføre, og dem, der derved faar Beskæftigelse, til gode.

Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger.

I det oprindelige Lovforslag var Kirker undtaget fra de Ejendomme, til hvilke der kunde ydes Støtte til Istandsættelser og Forbedringer i Henhold til den gældende Lov. Udvalget har ment, og Ministeren har tiltraadt, at det vil være rimeligt, at Kirkerne ogsaa kommer ind under Loven, og det er derfor foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 1. Paa Grund af de særlige Forhold, der knytter sig til Kirker, som for det første ikke ansættes til Ejendomsskyld og for det andet i Henhold til en grundlovmæssig Bestemmelse næppe kan være Genstand for direkte Støtte fra Kommunerne, er det i Ændringsforslag Nr. 4 bestemt, at det Beløb, der maatte medgaa til Tilskud til Udførelse af Istandsættelsesarbejder af forskellig Art i Kirker, alene skal bæres af Staten, men at et saadant Tilskud ikke kan overstige 5 000 Kr. til den enkelte Kirke.

Man har i Udvalget været lidt betænkelig ved en Bestemmelse, som findes i den gældende Lovs § 1, hvor det i Stk. 2, næstsidsde Punktum, siges: „Tilskudsberettigede er kun Arbejder, som foretages i Ejendomme, der maa antages efter Arbejdernes Udførelse at ville være egnede til Beboelse gennem et længere Tidsrum, og som efter Arbejdets Udførelse vil være i forsvarlig Stand.“ For det første er det naturligt, at Ordene om Egnethed til Beboelse udgaar, idet Lovforslaget nu omfatter alle Ejendomme, men Udvalget foreslaar, at ogsaa Ordene om, at Ejendommene skal være i forsvarlig Stand, udgaar. Man mener nemlig at have bragt i Erfaring, at man fra kommunal Side har nægtet at bevilge Tilskud til Istandsættelser af Lejligheder eller Ejendomme, naar denne Istandsættelse ikke var saa omfattende, som man i og for sig kunde ønske. Derfor har man indskrænket sig til nu i Ændringsforslag Nr. 3 at sige: „Tilskudsberettigede er kun Arbejder, som foretages i Ejendomme, der maa antages efter Arbejdernes Udførelse at være egnede til Benyttelse efter deres Formaal.“ Udvalget mener — og dette er som i det hele taget alle Ændringsforslagene tiltraadt af Ministeren —, at det er tilstrækkeligt at sige dette, saaledes som det har fundet Udtryk i Ændringsforslag Nr. 3.

Endvidere har man for at øge det

Tilskudsbetøb, som kan ydes til det enkelte Arbejde, forhøjet de i den gældende Lov fastsatte og i Lovforslaget foreslaaede 30 pCt. af, hvad Arbejdet kommer til at koste, til 35 pCt., hvorved man opnaar Dækning for en Prisstigning siden Efteraaret paa 55 pCt., og hvorved det jo med afgjort Sikkerhed opnaas, at ikke blot den stedfundne Prisstignings Beløb, men ogsaa noget derudover kan ydes i Tilskud til saadanne Arbejder.

I det oprindelige Lovforslag var Tilskuddet delt i Maksimum 1 pCt. af Ejendomsskylden, hvor der kun var Tale om Istandsættelser, og 2 pCt. af Ejendomsskylden, hvor der var Tale om Forbedringer, hvilke Procentsatser i Lovforslaget var fordoblet til Maksimum 2 pCt. af Ejendomsskylden til Istandsættelser og 4 pCt. til Forbedringer. Man har imidlertid under Forhandlingen i Udvalget og for øvrigt ogsaa ved Forhandling med de Deputationer, som Udvalget har modtaget, faaet oplyst, at det ogsaa administrativt skønnes meget vanskeligt at trække en skarp Grænse mellem Istandsættelser og Forbedringer. Derfor foreslaar vi i Ændringsforslag Nr. 4, at dette Skel mellem Istandsættelser og Forbedringer slettes, saaledes at Lovforslagets Bestemmelser om henholdsvis 2 og 4 pCt. udgaar og erstattes med, at der til saadanne Istandsættelser og Forbedringer højst kan ydes 6 pCt. af Ejendomsskyldværdien. Samtidig har man sat Maksimum for Tilskuddet, hvor Lejeren er Tilskudsmodtager, op fra 20 til 25 pCt. af sidste Aars Leje.

Endvidere staar der i det oprindelige Lovforslag: „Tilskud, der efter Bestemmelsen i 1. Pkt. ikke vil overstige 200 Kr., berøres dog ikke af Reglerne i 2.—5. Pkt.“ Det vil sige, at der altid vilde kunne faas 200 Kr., selv om det Beløb, der skulde ydes som Tilskud efter de øvrige Bestemmelser i Loven, blev mindre. Disse 200 Kr. har man i Ændringsforslaget forhøjet til 300 Kr.

Endelig har man, hvad Ændringerne til Lovens § 5 angaar, været af den Opfattelse, at der ikke var nogen synderlig Grund til at skelne mellem Ejendomme, der i udpræget Grad er indrettet med særlig erhvervsmæssig Virksomhed for Øje, og andre Ejendomme. De første kunde maksimalt opnaa Laan indtil 60 pCt. af Ejendomsskyldværdien, de sidste indtil 75 pCt. Begge disse Kategorier har man nu slaet sammen, idet man siger, at for Ejendomme, der udelukkende eller i det væsentlige er indrettet med erhvervsmæssig Virksomhed